

durant cinc dies a la setmana, un d'aquests homes s'ha de quedar a central, i ens quedem ja només tres homes al carrer, per tenir cura des de Punta Montgó fins a Sant Martí d'Empúries. I cal tenir en compte també les baixes per malalties que donen...

Estem realment malament de personal. Si no es veuen guàrdies és perquè de veritat no n'hi ha prou. Crec que la plantilla que tenim està per sota els mínims.

L'Esc.— A l'estiu quantes persones més teniu?

T. G.— L'any passat van ésser 28, per a una població de 80.000 habitants. D'aquests deu de més, n'hi havien sis que van ser contractats per sis mesos i després vuit que van ser-ho per a tres mesos. Cal remarcar que l'hivern passat no n'erem divuit.

Aquest any no crec que superem els vint-i-sis o vint-i-set. No hi haurà pas cap millora. Penseu que la mitjana de policia per habitants és d'un policia per cada mil habitants. El càlcul és molt senzill, a l'estiu farien falta uns 80 policies. Aquí a l'estiu fem el que podem. No podem dominar la situació.

L'Esc.— Quan parleu de medis humans i materials, de quins parlem?

T. G.— Quant a mitjans materials actualment tenim dos cotxes patrulla, l'ambulància i dues motos. És millor que vagin amb el cotxe, ja que si han de pujar algú és possible fer-ho. A l'hivern ho fem així.

Quan vindran els reforços es tornaran a agafar les motos. A l'estiu, la meua idea, dins els mitjans materials que tinguem, seria de potenciar el servei de motos fins allà on puguem. Tots sabem que si s'ha d'anar a Sant Martí d'Empúries és pràcticament impossible fer-ho amb cotxe. A mi hi ha una cosa que em fa molta por, i és que si algun dia hi ha una desgràcia no hi podem arribar. Els cotxes van entubats. No es pot passar. No hi ha mitjans per arribar-hi. Tens cotxes a la dreta i a l'esquerra i només pots anar avançant amb primera. Déu vulgui que no passi mai res. El mateix passa al Riells. És un problema greu.

En quant a l'organització viària de l'Escala es podria fer molta cosa nova, ja que de la manera que està no dona per més.

Un objectiu que també m'he proposat és que la persona que està a la centraleta, al telèfon, sigui una persona molt vàlida, molt polivalent, això és vital, ja que ha d'organitzar el servei. És el cervell de la marxa del servei.

També voldria crear el famós guàrdia de barri, que coneix, xerra, volta... té un contacte amb la gent. Però és clar, és impossible...

L'Esc.— Quins serveis ofereix la policia municipal?

T. G.— La policia municipal, en un 65 per cent ofereix serveis socials més que no pas vertaderament policials.

L'Esc.— En el nou edifici de l'Ajuntament quin espai hi haurà per la policia?

T. G.— Crec que ens quedarà petit. Una de les coses que tenim in mente és un laboratori fotogràfic. I això ja ens ocupa una petita dependència. I cal preveure tenir un lloc per objectes perduts, lloc pel vestuari del personal, en fi... però al menys estarem en una casa nova i guanyarem en presència i en aspecte.

L'Esc.— I el laboratori fotogràfic per què és necessari?

T. G.— Comporta des de les fotos d'accidents de circulació, les fotos d'anomalies,

les fotos de danys, les fotos dactilars. Hi ha dos xicots i jo mateix que hem fet el curs especial de dactiloscòpia a Girona, llavors tenim coneixements bàsics per fer investigació sobre empremtes. Això permet al jutge el màxim de documentació possible, per tal de facilitar el judici.

L'Esc.— Fins a quin punt us afecta el fet que vosaltres agafeu el delinqüent i al cap de poc temps ja torni a casa?

T. G.— Si, tens una decepció, és clar, el que mai el policia pot fer és fer-se ell mateix la justícia, nosaltres no jutgem, per això ja hi ha els jutges. I entre altres coses el policia ha d'acatar l'ordenament que té. Si l'ordenament que tenim ens dona unes normes clares i específiques les hem d'acomplir. Això no treu que sap molt greu que passin aquestes coses, i en algun cas et rebel·les i et sens impotent.

Nosaltres acatem l'ordenament judicial i constitucional, el policia és una persona que està molt en contacte amb la Llei i està molt sensibilitzat amb el que és la llei.

L'Esc.— Quan agafeu un presumpte delinqüent, on el porteu?

T. G.— El calabòç que tenim és una cosa ben bé per passar-hi no més de mitja hora. Jo, desseguida que puc, trec la gent fora d'aquí. Només s'hi pot estar el més just. Entre d'altres coses resulta que des del moment que detens a una persona ets els responsables de la seva integritat. Recordeu que fa pocs dies es va penjar una noia a Olot...

Hauríeu de tenir una persona pendent del detingut.

Un altre problema és haver d'anar a Girona, quan seria molt més ràpid i còmode anar a Figueres o a La Bisbal.

L'Esc.— Esteu relacionats amb els equips de socorrisme de la Creu Roja?

T. G.— Sí, la majoria dels policies municipals tenen el curset a més d'un curset específic per la policia municipal que es va fer la primavera de l'any passat.

L'Esc.— I amb els bombers hi teniu relació?

T. G.— Estem molt relacionats ja que tenim centralitzades les trucades aquí, és a dir, com que els bombers de l'Escala són voluntaris aleshores quan hi ha un foc i ens avisa un particular o la patrulla nosaltres tenim un aparell que també tenen els voluntaris, el pulsem i ells en sortir-lo ens truquen i ens posem d'acord perquè surtin cap a la zona afectada. Tenen un camió cisterna i els equipaments individuals necessaris. També tenim centralitzat aquí avisar a Lluís Figueres que porta una barca de salvament.

L'Esc.— Sabem per alguns nens que la policia municipal ha anat a fer xarrades a les escoles.

T. G.— El primer objectiu era, més que res, trencar el glaç, és a dir: que el nen no es pensi que el policia és aquell senyor que, com ens deia la mare: «Si no menges la

sopa el policia se l'emportarà».

Hem intentat treure aquest esquema que el nen tenia. I si no li hem trencat a tots, si a molts.

Que ens comencin a conèixer de petits i que no es formin una idea equivocada del que és un policia, ni tampoc la idea que donen les pel·lícules de que un policia és un home de violència. És molt dolorós que un nano de parvulari et preguntí quantes persones has mort. Et sents molt malament.

La teoria és que si portem armes és per defensar-nos ben bé en una situació vital per nosaltres o per altres persones.

Jo sóc una persona que tinc l'opinió que actualment la policia ha d'anar armada, però s'haurien d'iniciar els camins perquè anés desarmada, però en conseqüència que el codi penal estigués d'acord amb penalitzar molt la tinença il·lícita d'armes, així com l'atracament a mà armada.

Els nens van participar i preguntar molt.

Les xerrades van ser més intenses amb els de 8è. Els hem preparat, i ells hi han posat molt interès, pel dia que es treguin la llicència de ciclomotor, els hi hem donat unes guies que, si les estudien bé, pràcticament poden treure's el permís quasi per lliure.

També tenim la idea de fer un parc infantil amb semàfors, on la mainada pugui circular i que ells mateixos facin de guàrdia, que vagin amb les bicicletes, que s'ho facin ells. L'Ajuntament ens hi ajuda moltíssim i esperem ajut d'institucions. La prefectura de tràfic també ens ha donat molt material. Ja tinc sol·licitat el material lluminós i de senyalització. A Salt, tenen aquest equip però no sé quan ens tocarà a l'Escala.

RODOMA

